

RÅDETS BESLUTNING

af 31. december 1998

om Fællesskabets holdning til en aftale om de monetære relationer med Vatikanstaten

(1999/98/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109, stk. 3,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen⁽¹⁾ erstatter euroen fra den 1. januar 1999 valutaen i hver af de deltagende medlemsstater til omregningskursen;
- (2) Fællesskabet vil fra samme dato have kompetence vedrørende monetære spørgsmål og valutakurs-spørgsmål i de medlemsstater, der indfører euroen;
- (3) det påhviler Rådet at fastlægge arrangementer for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger;
- (4) Italien har indgået en aftale med Vatikanstaten, der blandt andet indeholder bestemmelser om monetære spørgsmål⁽²⁾;
- (5) euroen erstatter den italienske lire fra den 1. januar 1999;
- (6) i henhold til erklæring (nr. 6), der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, forpligter Fællesskabet sig til at lette de genforhandlinger af nuværende ordninger med Vatikanstaten, der kan blive nødvendige på grund af indførelsen af den fælles valuta;
- (7) den nugældende aftale mellem Italien og Vatikanstaten skal ændres eller om nødvendigt erstattes hurtigst muligt under hensyn til, at traktaten over-

drager Fællesskabet kompetence i monetære spørgsmål og valutakurs-spørgsmål;

- (8) på grund af de tætte økonomiske forbindelser mellem Vatikanstaten og Fællesskabet bør en aftale om pengesedler og mønter, adgang til betalingssystemer og euroens retlige status i Vatikanstaten indgås mellem Fællesskabet og Vatikanstaten; på grund af de nære historiske forbindelser mellem Italien og Vatikanstaten bør Italien forhandle og indgå den nye aftale på Fællesskabets vegne;
- (9) for at tillade Vatikanstaten at bruge samme valuta som Italien, bør det vedtages, at Vatikanstaten bruger euroen som sin officielle valuta og gør eurosedler og -mønter udstedt af Det Europæiske System af Centralbanker og de medlemsstater, der har indført euroen, til lovlige betalingsmidler;
- (10) det er vigtigt, at Vatikanstaten sikrer, at Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gælder i Vatikanstaten; eurosedler og -mønter skal beskyttes fyldestgørende mod efterligning; det er vigtigt, at Vatikanstaten træffer alle de nødvendige forholdsregler for at bekæmpe falskmøntneri og samarbejde med Fællesskabet på dette område;
- (11) Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker kan foretage alle former for banktransaktioner med pengeinstitutter i tredjelande; ECB og de nationale centralbanker kan på passende vilkår give pengeinstitutter i tredjelande adgang til deres betalingssystemer; aftalen mellem Fællesskabet og Vatikanstaten pålægger ikke ECB eller nogen af de nationale centralbanker nogen forpligtelse;
- (12) Kommissionen og ECB inden for dennes kompetenceområde tilknyttes forhandlingerne fuldt ud; Italien forelægger udkastet til aftale for det økonomiske og finansielle udvalg til udtalelse; udkastet til aftale forelægges Rådet, hvis Kommissionen, ECB eller det økonomiske og finansielle udvalg finder det nødvendigt;

⁽¹⁾ EFT L 139 af 11. 5. 1998, s. 1.

⁽²⁾ Convenzione monetaria tra la Repubblica italiana e lo Stato della Città del Vaticano stipulata il 3 dicembre 1991.

(13) den nugældende aftale mellem Italien og Vatikanstaten bør ændres eller erstattes for at undgå uoverensstemmelser mellem denne aftale og aftalen mellem Fællesskabet og Vatikanstaten om monetære relationer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Italien underretter hurtigst muligt Vatikanstaten om behovet for at ændre den nugældende aftale mellem Italien og Vatikanstaten om monetære spørgsmål og tilbyder forhandlinger om en ny aftale.

Artikel 2

Fællesskabets holdning i forhandlingerne med Vatikanstaten om en aftale om nedennævnte spørgsmål skal baseres på artikel 3 til 6.

Artikel 3

1. Vatikanstaten er berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta.
2. Vatikanstaten er berettiget til at give eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 4

Vatikanstaten forpligter sig til ikke at udstede nogen form for pengesedler, mønter eller pengesurrogater uden Fællesskabets godkendelse af betingelserne herfor. Dette berører ikke Vatikanstatens ret til fortsat at udstede mønter som samlerobjekter.

Artikel 5

1. Vatikanstaten forpligter sig til at føre Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gældende i Vatikanstaten.

2. Vatikanstaten forpligter sig til at arbejde tæt sammen med Fællesskabet om forholdsregler mod forfalskning af eurosedler og -mønter.

Artikel 6

Pengeinstitutter i Vatikanstaten kan få adgang til betalingssystemer inden for euroområdet på de vilkår, som fastsættes med ECB's godkendelse.

Artikel 7

Italien fører på Fællesskabets vegne forhandlingerne med Vatikanstaten om de forhold, der er nævnt i artikel 3 til 6. Kommissionen tilknyttes forhandlingerne fuldt ud. ECB tilknyttes forhandlingerne fuldt ud inden for sit kompetenceområde. Italien forelægger udkastet til aftale for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg til udtalelse.

Artikel 8

Italien bemyndiges til at indgå aftalen på Fællesskabets vegne, medmindre Kommissionen, ECB eller det økonomiske og finansielle udvalg mener, at aftalen skal forelægges Rådet.

Artikel 9

Italien sikrer, at dets nugældende aftale med Vatikanstaten er forenelig med aftalen mellem Fællesskabet og Vatikanstaten om monetære relationer.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. december 1998.

På Rådets vegne

R. EDLINGER

Formand